

af Køberens Misligholdelse af Salgsbilkaarene kræver sin Ting tilbage, skal Køberen til Gengæld have tilbage, hvad han har betalt i Afdrag, dog saaledes, at der deri fra drages, hvad Sælgeren under denne Forudsætning retfærdig og med Billighed kan gøre Krav paa, nemlig alt, hvad der maatte præsteres, hvis Retshandelen havde været det, som Sælgeren nu ved sin Tilbagetræden i Virkeligheden gør den til, nemlig et Lejesforhold med Hensyn til Tingen. Disse Bestemmelser har Udvalget sluttet sig til. Vi have fundet, at det skyldes Billighed at indrømme Køberen denne Ret, og vi have ikke fundet, at der deri kunde ligge nogen Hindring for de Afdragshandler, som tilsigtet at behandle og virkelig behandle Køberen paa en rimelig og billig Maade. Fra anden Side har man imidlertid rejst Betæneligheder imod denne Bestemmelse, først ud fra den Betragtning, at det kunde oftere end tidligere sætte Sælgeren i den Nødvendighed, for at gennemføre sin Ret til at tage Tingen tilbage, at maatte gaa Retstvejen, at der altsaa derved skabtes Muligheder for og en Rilde til Processer. Ja, det er ganske vist; det er uundgaaeligt. Naar man indrømmer Køberen en Ret, maa man ogsaa indrømme ham Bestyrelse for denne Ret, naar han søger at hævide den, og den ikke indrømmes fra den anden Side, altsaa give Afgang til Domstolene. I denne Henseende kan man ikke gøre andet til Fordel for Sælgeren end at gøre ham Retstvejen saa let som muligt, og dertil sigter et Endringsforslag, som jeg senere skal komme tilbage til. Men naar man tillige har ment, at hele Bestemmelsen i Forslaget om dette Forhold i en anden Henseende gif Sælgeren for nær, i den Henseende nemlig, at han nu blev afstaaen fra den Afgang, han tidligere har haft til ved en umiddelbar Fogedforretning at komme i Besiddelse af sin Ting, at faa den tilbage fra Køberen, beror dette paa en Misforstaaelse. Der er intet i Lovforslaget, som udelukker Sælgeren fra Afgang til ved umiddelbar Fogedforretning at faa sin Ting tilbage. Forholdet bliver i denne Henseende uforandret; den samme Ret, Sælgeren tidligere havde, vil han vedblivende have, hvis dette Lovforslag bliver til Lov. En faktisk Forandring vil Forholdet ganske vist undergaa, naar Sælgeren strider til ved en saadan umiddelbar Fogedforretning at komme i Besiddelse af sin Ting, den nemlig, at han i saa Tilfælde maa udrede, hvad der skal udredes til Køberen. Det var han jo selvfølgelig fri for tidligere, naar Forholdet ifølge Kontrakten regelmæssig var dette, at han intet havde at udrede til

Køberen, og heri kunde der jo være Tale om at finde en faktisk Hindring for Sælgeren til med nogen Nytte at betrage denne Vej ved en umiddelbar Fogedforretning at faa sine Ting i Hænde. I alt Fald kunde det synes at medføre, at det vilde tage længere Tid end tidligere, naar hele Spørgsmaalet, hvis der opstod Tvist om, hvad der tilbagebetales Køberen, først skulde afgøres ved en Procedure for Fogden, inden Sælgeren kunde faa sin Ting tilbage. Det har vistnok ikke været Lovforslagets Mening, naar der var Strid om, hvad der saaledes skulde ydes Køberen tilbage, at dette Spørgsmaal da skulde være afgjort forinden. Det har vistnok været Lovforslagets Mening, at Sælgeren, ligesom ved beslægtede Fogedforretninger, kunde faa sin Ting mod at stille Sikkerhed for, hvad der eventuelt vil være at udrede til Køberen, saaledes at dette Spørgsmaal bliver udjat, uden at det hindrer Sælgeren i at komme til sine Ting. Udvalget har dog fundet Anledning til at stille Endringsforslag, hvorved dette yderligere fremhæves, at Sælgeren i ethvert Tilfælde, hvor han i Kraft af Lovens §§ 1 og 2 kræver sin Ting tilbage, kan opnå dette enten ad den ene eller den anden Vej, naar han enten samtidig ubetalser, hvad der maatte tilkomme Køberen af den betalte Del af Købesummen eller stiller Sikkerhed derfor. Hvorledes det saa videre gaar med denne Sikkerhed, og hvorledes der videre skal bringes Endelighed paa det mellem Parterne under den Forudsætning omtvistede Spørgsmaal, retter sig ganske efter de almindelige Regler for Processen eller Fogedforretningen. Derom har Udvalget ikke ment at burde stille noget Forslag, fordi vi overhovedet mene, at Indgreb i de almindelige Regler, der ikke ere særlig paabudte ved Loven, ikke bør finde Sted ved denne Lejlighed. Thi enten ere de overflødige, for saa vidt de kun gaa ud paa at sige det samme, som gælder efter almindelige Regler, eller de ere uheldige, hvis de stille de retslige Forholdsregler ved denne specielle Art af Retshandler paa anden Maade end ved alle andre. Dermed tror jeg at have sagt tilstrækkeligt til Forklaring af det Endringsforslag, som Udvalget har stillet under Nr. 2 og 3.

§ 3 i Lovforslaget har et andet Formaal for sig, nemlig det, at Sælgeren paa Grund af Brud paa Kontrakten vil gøre særlig uheldige Virkninger for Køberen gældende, dels den, at hele Købesummen paa Grund af Afdrags Udeblivelse skal være forfalden og altsaa den indrømmede Afbetaling bortfalde, og dels den særlig uheldige Følge, som kan ligge i en vedtagen Straffendelse,